

Byinteresser, jo slet ikke altid kan varetages i samme Retning af de Mennesker, der repræsenterer Byerne. Ja, der gives naturligvis Tilfælde, hvor Højremænd, Socialdemokrater og Venstremænd, som ere valgte for Byerne, kunne stille sig paa Geled overfor Interesser, der komme ude fra Landet. Men i ret faa Tilfælde finder dette Sted, og mange af de Interesser, som ogsaa berøre Byerne, ere af en saadan Art, at jeg som Højremand for mit Vedkommende absolut hellere vil have disse Interesser varetagne af Folk ude fra Landet end af Socialdemokrater fra Byen. Det vide vi jo meget godt, at i mange Tilfælde kommer der saadanne Ting frem. I Særdeleshed komme de frem, naar Socialdemokraterne ønske at bryde Vej for deres Teoriers Opfyldelse og naa det Maal, de have sat sig; saa er det klart, at jeg som en bestemt Modstander af disse Teoriers Gennemførelse og som Bymand selvfølgelig har meget mere Nytte af at være repræsenteret af en Landborepræsentant, der ser paa Samfundsspørgsmaalene paa lignende Maade som jeg, end af en Socialdemokrat, der ser dem paa stik modsat Maade.

Nej, retfærdig ordner man denne Sag, hvis man ikke indretter den efter By og Land, men efter de politiske Partier. Og det kan da ikke nytte, at man vil vise Retfærdighed mod den ene Del af Vælgerklassen, naar man saa for Resten ikke bryder sig det allermindste om den anden Del. Jeg skal nævne et Tilfælde, som ligger mig meget nær, nemlig Frederiksbergkredsen. Det er selvfølgelig overmaade behageligt, at man i dette Lovforslag ønsker at dele Frederiksberg 1ste Valgkreds i to Dele, som begge to ville vælge Højremænd. Det er der ikke Tvivl om. Man viser nu de 4,100 Vælgere, som sidste Gang stemte paa mig, det Hensyn, den Retfærdighed at give dem 2 Repræsentanter. Men de Herrer glemme de 1,800 Vælgere, som stemte paa Socialdemokraten. Skal der ikke vises Retfærdighed overfor dem? De ville maaske blive delte, saaledes at der kommer 900 Vælgere til hver Kreds, men de ville forgæves spejde efter den Retfærdighed, der her vises. Den faa de ikke. Det er derfor fuldstændig Nonsens, naar man siger, at man vil indrette en retfærdig Valgkredsordning, og at man tror, det sker ved, at der laves lige store Kredse. Det er, som sagt, noget Nonsens. Lige store Kredse have intet som helst at gøre med Retfærdighed overfor Vælgere, intet som helst. Nej, det er fremhævet gentagne

Gange af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) med flere Socialdemokrater og ogsaa af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at det, det gælder om, er, at hver Vælger skal have samme Ret og samme Indflydelse paa Folketingets Sammensætning. Men hvor bliver denne Indflydelse af for mine 1,800 Socialdemokrater ude i Frederiksbergkredsen? Og hvad er der blevet af Retfærdigheden overfor de mange andre nok saa store Minoriteter rundt i Kredsene? Den findes ikke.

Nej, den eneste Maade, paa hvilken man kan vise Retfærdighed — og det er jo ubestrideligt — er ved at give de forskellige Partier, hvad der tilkommer dem efter deres Størrelse, det vil sige ved at indføre Forholdstalsvalg. Nu sagde det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) i Gaar, at Forholdstalsvalg var den Valgmaade, som navnlig sikrede Mindretallene deres Ret. Dette er ikke rigtigt. Selvfølgelig sikrer denne Valgmaade Mindretallene deres Ret, og det er overmaade godt netop i dette Øjeblik, hvor Folketinget bestaar af lutter Mindretal, og hvor ogsaa Vælgerne i Øjeblikket have grupperet sig efter lutter Mindretal. Men det er kun den ene Side ved Forholdstalsvalg. Den anden Side er den, at hvis et Flertal har samlet sig om en af de Anskuelser, som i det hele taget have haft Kraft til at vinde en nævneværdig Tilslutning ude i Befolkningen, saa har dette Flertal ogsaa Evne og Betingelser for ifølge Loven at faa Flertal her i Tinget. Det er den anden Side, den overser man i Regelen, og den oversaa ogsaa det ærede Medlem fra Holbæk.

Nej, det er forkasteligt, og vi kunne ikke gaa med dertil, at indbilde Folk, at de faa lige Valgret, naar man indfører lige store Kredse. Forslaget sejler under fuldstændig falsk Flag, naar det skal betegnes som et Forslag, der giver en retfærdig Ordning. Ved den Valgordning, vi have, har det ved sidste Valg — ja, jeg har ikke opgjørt det for Valget i Foraaret, men for de to foregaaende Valg — været saaledes, et Forhold, der ikke vil forandres ved lige store Kredse, at omtrent $\frac{2}{5}$, mellem 41 og 42 pCt., i 1903 og 45 pCt. i 1906 af det samlede Vælgertal ingen Indflydelse har haft paa Sammensætningen af Folketinget. Man glemmer nemlig ganske, at Værdien af en Valglov ikke alene beror paa de Betingelser, man fastsætter i Loven, paa de Rettigheder, som ere bestemte for, at man overhovedet er Vælger, men beror ogsaa paa de Vilkaar, under